

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

En ellers fornuftig hr. Jan Petersen svinger sig op i de helt høje toner her. Jeg forstår ikke hvorfor. Vi har fremført det principielle argument, at vi mener, det er en konfiskation af lønmodtagernes midler, at man direkte overflytter pengene til statskassen. Det er rigtigt, at vi i forskellige finanslovaftaler har taget nogle af pengene, men vores principielle holdning er den, at det er lønmodtagernes penge, og det betyder selvfølgelig, at det, at man tager 204 mio. kr. fra forskellige konti, svarer til, at man decideret tager pengene fra lønmodtagernes egen konto, og det er vi inderligt imod.

At vi også er imod Arbejdsmarkedets Feriefond og mener, at man skal have lov til at spare sine penge op på sin egen feriekonto, er en helt anden sag.

Men hvis vi taler konkret om dette lovforslag, så er vi altså af principielle årsager imod, men vi erkender, at vi har været med til noget lignende i tidligere år.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det var dog en helt usædvanlig stemmeføring og et helt usædvanligt ordvalg, som den socialdemokratiske ordfører tog i anvendelse her, men det er vel det bedste bevis på, at man godt er klar over, at man har en meget, meget dårlig sag, for det er jo ikke så enkelt som bare at nævne disse rentemillioner.

Det, der virkelig er problemet, er virksomhedernes likviditetstab, lige så vel som det var det, da man lavede et tilsvarende nummer over for kommunerne. Det er det, der betyder noget for alvor ude i virksomhederne, så derfor tror jeg ikke, hr. Jan Petersen, Socialdemokratiet og regeringen kommer særlig godt fra næsten at latterliggøre det.

Det andet, som hr. Jan Petersen var inde på, var Arbejdsmarkedets Feriefond. Vi har ved adskillige lejligheder sagt, at vi synes, den trænger til en revision, men det, hr. Jan Petersen henviser til, er finanslovforhandlingerne for 2 år siden, hvor vi drøftede muligheden for og fik vedtaget, at vi kunne anvende nogle af midlerne til uddannelse.

Dengang vi havde den drøftelse, var det meget vanskelige drøftelser, hvor vi ikke kunne vedtage noget. Det var noget, som vi måtte forhøre os om i Arbejdsmarkedets Feriefonds bestyrelse, og først derefter blev man enige om i

fællesskab, at de tiltag, vi lavede dengang, måske var en meget god idé. Her tager man simpelt hen over natten og fjerner penge i millionstørrelse, uden at det i øvrigt har noget perspektiv eller nogen sammenhæng. Det er der sandelig forskel på.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Først må jeg jo over for hr. Helge Sander konstatere, at der tales om problemer, som ikke vedrører dette lovforslag. Lovforslaget her indeholder ingen elementer, som har at gøre med den fremrykkede skatteindbetaling. Og jeg synes i og for sig, hr. Helge Sander skulle gøre sig umage og spørge i Skatteministeriet for at få styr på, hvor voldsom en belastning det vil være. Likviditetsmæssige forskydninger er ikke nødvendigvis det samme som et egentlig tab. Man kunne jo nøjes med at opgøre rentetabet, og så kunne det være, det blev en overkommelig opgave.

Så er der spørgsmålet om De Konservatives principielle ændring. Jeg erindrer ikke, men vi kan jo ved lejlighed i fællesskab få slået op, om det var sådan, at den daværende finansminister Henning Dyremose i forbindelse med finanslovaftalen for 1993 fremhævede De Konservatives principielle betænkeligheder ved at tage 200 mio. kr. fra Arbejdsmarkedets Feriefond, for jeg forstod på den konservative ordfører, at det var principielle betænkeligheder, man havde. Det må være noget, man har fået, siden man er kommet i opposition.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hukommelsestab og hykleri er sådan set de kodeord, der kommer ind på lystavlen, og det er oven i købet korttidshukommelsestab, tab af korttidshukommelsen, som det hedder. Jeg tror, det var den 2. november, at den nyvalgte næstformand for LO, Tine Brøndum, havde nogle synspunkter i Berlingske Tidende, hvor hun argumenterede og plæderede for, at det var rimeligt nok at kigge på ferieloven, at det var rimeligt nok, at lønmodtagernes feriepenge skulle sættes ind på en konto, der var deres egen.

Hvem var enige i det synspunkt? Det var hr. Helge Sander, det var hr. Bendt Bendtsen, og det var hr. Aage Frandsen. Tror hr. Helge Sander og hr. Bendt Bendtsen ikke, at hvis vi umiddelbart havde skrevet det ind i lovgivningen – der var rent faktisk formentlig et flertal uden om